

انجماد تخدمان

*
دکتر مژده صالح نیا

چکیده

امروزه محققین به دنبال روش‌های مناسبی جهت حفظ قدرت باروری افراد هستند. از جمله این روش‌ها انجماد گامتها و جنین بافت تخدمان است. مهمترین دلایل بکارگیری انجماد تخدمان در مقایسه با انجماد تخمک، مربوط به وجود تعداد زیادی فولیکول در مراحل مختلف تکوینی است که می‌توان به دفعات در سیکل‌های متوالی از آن استفاده نمود که این امر در درمان ناباروری و یا در بیماران مبتلا به سرطان که تحت درمان با رادیوتراپی یا شیمی درمانی هستند و پس از درمان می‌خواهد به زندگی طبیعی خود برگردند اهمیت بسزایی دارد. اولین گزارش مربوط به انجماد بافت تخدمان خرگوش بود که در دهه ۱۹۵۰ منتشر شد و اولین گزارش انجماد بافت تخدمان انسان در سال ۱۹۹۵ مطرح شد. هم‌اکنون این روش به وسیله محققین به عنوان روشی برای بهبود باروری در دست تحقیق است. سه روش عمده در انجماد تخدمان مطرح است: روش آهسته، شیشه‌ای و فوق سریع در هر سه روش محققین تلاش می‌کنند با کاستن از میزان تشکیل کریستال یخ داخل و خارج سلولی طی انجماد و ذوب، قدرت حیاتی بافت را افزایش دهند. دو فاکتور اساسی در این امر دخالت دارد یکی استفاده از ضدیخ که باعث خروج سریع آب داخل سلولی می‌شود و دیگری سرعت انجماد که برای هر سلول و بافت متفاوت است و بستگی به نفوذ پذیری غشاء، نسبت سطح به حجم سلول و درجه حرارت دارد. جهت تکوین فولیکولهای بافت تخدمان منجمد شده روش‌های گوناگونی توسط محققین مطرح و بکارگرفته شده است از جمله پیوند و یا کشت فولیکولهای ایزوله شده در *In vitro* و در محیط‌های اختصاصی است.

مقدمه

با توجه به اینکه در بیشتر موارد زمان لازم جهت تهیه تعداد مناسب تخمک برای انجماد وجود ندارد و یا تحریک تخمک گذاری به علت سندرم هیپرستیمو‌لاسیون امکان‌پذیر نیست، لذا قبل از شیمی درمانی یا رادیوتراپی لازم است بافت تخدمان از بدن فرد بیمار خارج و منجمد شده تا در شرایط مناسب مجددًا به بدن فرد برگردانده شود که انتظار می‌رود پس از مدت کوتاهی دوباره تخدمان فعالیت نرمال خود را بازیابد و با از سرگیری فعالیت تخدمان‌های منجمد شده^(۱)، علاوه بر بلوغ و تکوین فولیکول‌ها و تخمک، هورمونهای استروئیدی تخدمانی نیز ساخته شوند که می‌توان از این مورد اخیر در درمان بیمارانی که نیاز به هورمون درمانی دارند مثل منوپوز زودرس استفاده نمود^(۲). علاوه بر این انجماد تخدمان می‌تواند برای بقای نسل و حفظ و تکثیر گونه‌های کمیاب جانوران^(۳) از اهمیت

امروزه محققین به دنبال روش‌های مناسبی جهت نگهداری گامت و جنین جانوران هستند. از جمله این روش‌ها انجماد بافت تخدمان است. مهمترین دلایل بکارگیری انجماد تخدمان در مقایسه با انجماد تخمک، مربوط به وجود تعداد زیادی فولیکول در مراحل مختلف تکوینی است که می‌توان به دفعات در سیکل‌های متوالی از آن استفاده نمود که این امر در درمان ناباروری و یا در بیماران مبتلا به سرطان که تحت درمان با رادیوتراپی یا شیمی درمانی هستند و پس از درمان می‌خواهد به زندگی طبیعی خود برگردند اهمیت بسزایی دارد^(۴).

* استادیار گروه علوم تربیتی - دانشکده پزشکی

دانشگاه تربیت مدرس - تهران

اخلاقی و حقوقی اهمیت پیدا می کند.

۵- گیرنده بافت تخدمان می تواند در هر سن و در هر مرحله از سیکل باشد.

۶- بافت برای مدت طولانی می تواند قدرت باروری داشته باشد.

۷- پس از پیوند، بافت می تواند فعالیت هورمون سازی خود را از سر بگیرد و از این جهت در درمان بیمارانی که دچار نقص هورمونی هستند بکار گرفته می شود.

معایب انجماد بافت تخدمان

۱- اساس تخمکها به عنوان فولیکول های بدبوی و در حال استراحت هستند که ممکن است مدت زمان طولانی (ماهها) صرف بالغ شدن فولیکول ها شود.

۲- بافت، حامل آنتیژنهای سازگار نسجی است که باعث برانگیختن پاسخ ایمنی فرد گیرنده می شود، لذا بدین منظور باید تدابیری اندیشید تا از بروز واکنش دفاعی میزان کاسته شود.

۳- پس از عمل پیوند، بیماری یا عفونت های ویروسی به راحتی قابل انتقال به فرد گیرنده می باشد.

روشهای انجماد بافت تخدمان

سه روش عمده در انجماد تخدمان مطرح است: روش آهسته، شیشه‌ای و فوق سریع. در هر سه روش محققین تلاش می کنند با کاستن از میزان تشکیل کربستال یخ داخل و خارج سلولی طی انجماد و ذوب، قدرت حیاتی بافت را فرایش دهند. دو فاکتور اساسی در این امر دخالت دارد: یکی استفاده از ضدیخ که باعث خروج سریع آب داخل سلولی می شود و دیگری سرعت انجماد که برای هر سلول و بافت متفاوت است و بستگی به نفوذپذیری غشا، نسبت سطح به حجم سلول و درجه حرارت دارد.

در روش انجماد آهسته ضدیخ های نفوذپذیر با غالظتی در حدود ۱/۰ مول به کار گرفته می شوند^(۱۴) بنابراین لازم است سرعت انجماد به گونه ای تنظیم گردد که فرصت لازم برای خروج آب از سلول و بافت در اختیار آن قرار گیرد.

امروزه جهت ساده کردن روش انجماد از انجماد شیشه‌ای استفاده می کنند^(۱۵). در این روش به علت استفاده از غالظت بالای ضدیخ (حدود ۴٪) و کوتاهی زمان آب گیری (زمان تعادل) آب بسرعت از سلول خارج شده و در حین انجماد، محیط اطراف

خاصی برخوردار باشد^(۵). از آنجا که بافت تخدمان حاوی تعداد فراوانی تخمک نابالغ بوده و این تخمکها حساسیت کمتری نسبت به تغییرات برودتی و حرارتی دارند، بنابراین استفاده از روش انجماد تخدمان در مقایسه با انجماد تخمک بالغ، روش پذیرفته تر و مناسب تر به نظر می رسد^(۶).

علاوه براین انجماد تخمک و جنین در پروتکل های IVF، هزینه برد بوده و نسبت درصد موفقیت کمی داشته و شانس تولد در انتقال جنین های منجمد و ذوب شده تقریباً ۱۱٪ گزارش شده است^(۷)، در حالی که انجماد بافت تخدمان می تواند با دارا بودن تعداد زیادی فولیکول در مراحل تکوینی مختلف، پتانسیل باروری بالایی را در بافت تخدمان منجمد شده حفظ کند.

انجماد بافت تخدمان برای اولین بار در دهه ۱۹۵۰ توسط Deansely Parrot^(۸) و همکارانش مطرح شد. در سال ۱۹۶۰، اولین گزارش در خصوص تولد نوزاد موش حاصل از پیوند بافت تخدمان منجمد شده را منتشر کرد^(۹). انجماد بافت تخدمان گوسفند نیز برای اولین بار توسط Gosden در سال ۱۹۹۴ منتشر شد^(۱۰) و هم اکنون این روش به وسیله محققین به عنوان روشی برای بهبود باروری در دست تحقیق است^{(۱۱) و (۱۲)}. انجماد بافت تخدمان در انسان توسط Zhang در سال ۱۹۹۵ مطرح شد^(۱۳).

مزایای انجماد بافت تخدمان

۱- تهیه بافت تخدمان آسان بوده و بالغ بودن آن در زمان جمع آوری اهمیت زیادی ندارد و به نظر می رسد که تخدمان های نابالغ که حاوی تعداد زیادی فولیکول بدبوی (Priomordial Follicle) بوده و می توانند در سیکلهای متوالی به رشد و تولید تخمک بالغ ادامه دهند مناسب تر باشد.

۲- بافت تخدمان را می توان بدون اینکه آسیبی به آن وارد شود، در یخ به مدت بیشتر از ۲۴ ساعت نگهداری نمود.

۳- با توجه به مقاومتی که بافت تخدمان در برابر انجماد از خود نشان می دهد، یک دستورالعمل واحد را می توان برای انجماد تخدمان در تمام گونه ها مورد استفاده قرار داد.

۴- در مقایسه با انجماد جنین، در هنگام جمع آوری نمونه های تخدمان نیازی به باروری نیست به عبارت دیگر نیازی به حضور سلول های جنسی نر در همان زمان نمی باشد لذا از نظر

ذوب بافت تخدمان، تعدادی از فولیکول‌های ثانویه و آنترال پس از گذشت چندین روز دچار آترزی و مرگ سلولی شدند^(۲۱,۲۳). محل قرار گرفتن و اندازه فولیکول‌های درون بافت تخدمان می‌تواند بر میزان نفوذ ضدیخ تأثیر بگذارد. عواملی از جمله عدم نفوذ ضدیخ به مرکز بافت و نقص در حرکت آب داخل سلولی طی سرد و گرم شدن و اشکالات خروج ضدیخ پس از ذوب را می‌توان در بروز تغییرات مرفولوژی فولیکول‌ها مؤثر دانست. از طرف دیگر، قدرت نفوذ سلول می‌تواند با رشد فولیکول‌ها تغییر کند. به عنوان مثال با افزایش لایه‌های سلولی گرانولوزا و لایه تکا، ارتباطات سلولی پیچیده‌تر می‌شوند. به نظر می‌رسد که فولیکول‌ها قادر نیستند به اندازه‌ی طبیعی خود قبل از تخمک گذاری برسند^(۲۴) و این ممکن است به علت نقص عروقی در محل پیوند باشد^(۲۵).

تکوین فولیکولها پس از انجاماد و ذوب

جهت تکوین فولیکول‌های بافت تخدمان منجمد شده روش‌های گوناگونی توسط محققین مطرح و بکار گرفته شده است:

۱- پیوند بافت: به عبارتی مطالعه به شکل In vivo به صورت‌های مختلف نظیر: ایزو^(۹۰,۱۰۶)، گزنو^(۲۷,۲۹)، همووهتروگرافت^(۳۰) و یا پیوند به جانور با نقص در سیستم ایمنی^(۱۹) صورت گرفته است. پیوند بافت تخدمان منجمد شده یکی از روش‌های بررسی میزان زنده ماندن و تکوین فولیکول‌ها در درازمدت است. البته یکی دیگر از اهداف مورد توجه محققین پس از پیوند، از سرگیری فعالیت اندوکرین بافت تخدمان به منظور تأمین نیاز سیکلیک بدن می‌باشد.

گزارش شده است که درصد فولیکول‌ها پس از پیوند در تخدمان‌های منجمد شده و یا نشده (کنترل) کاهش زیادی پیدا کرده است. Candy و همکارانش اشاره داشتند که گرچه پس از ذوب بافت تخدمان منجمد شده موش با روش آهسته و با بکارگیری ضدیخ DMSO، بیش از ۸۰ درصد از فولیکول‌ها زنده بودند اما پس از پیوند نمونه‌های کنترل و انجامادی درصد زیادی از فولیکول‌ها (بیش از ۵۰ درصد) تحلیل رفتند^(۳۱).

سلول به یکباره تبدیل به شیشه می‌شود^(۱۶). در انجاماد شیشه‌ای دو نکته حائز اهمیت است: انتخاب ضدیخ و غلظت مناسب آن. انتخاب این دو فاکتور باید به گونه‌ای باشد که اولاً کریستال یخ داخل و خارج سلول شکل نگیرد و ثانیاً غلظت به کار گرفته شده برای سلول کشنده نباشد. محلولهای انجاماد شیشه‌ای معمولاً حاوی ضدیخ‌های نفوذپذیر (مثل گلیسرول، اتیلن گلیکول، ۱ و ۲ پروپاندیول)، دی ساکاریدهای کوچک (مثل ساکارز، تری‌هالز، گلوکز) و ماقرومولکولها (مثل پروپیلن گلیکول، فیکول، ۷۰ آلبومین سرم گاوی) هستند^(۱۷).

در روش فوق سریع غلظت ضدیخ به کار گرفته شده مشابه با روش انجاماد آهسته است ولی سرعت انجاماد بسیار بالابوده مشابه با انجاماد شیشه‌ای^(۱۸).

فاکتورهای مؤثر در بروز تغییرات بافت تخدمان طی انجاماد و ذوب

نکته حائز اهمیت در انجاماد بافت تخدمان و میزان زنده ماندن فولیکول‌ها مربوط به محل قرار گرفتن آنها در تخدمان است، فولیکول‌های اولیه و بدبو در نقاط سطحی تر تخدمان و فولیکول‌های ثانویه و آنترال در مناطق عمقی تر قرار گرفته اند، بنابراین میزان نفوذ و خروج ضدیخ طی مراحل انجاماد و ذوب به فولیکول‌های بدبو و اولیه سرعت بیشتری داشته ولی در فولیکول‌هایی که در عمق تخدمان واقع شده‌اند سرعت کمتری دارد، بنابراین عواملی از جمله ناتوانایی نفوذ ضدیخ به مرکز بافت و تشکیل کریستال یخ و بروز مشکلات اسمزی در طی مراحل برودت و یا گرم شدن می‌تواند در بروز تغییرات مرفولوژی فولیکول‌های آنترال و پری‌آنترال مؤثر باشد^(۱۸). همچنین تعداد لایه‌های سلول‌های فولیکول‌نیز می‌تواند در این امر مؤثر باشد. هرچه تعداد سلول‌های فولیکول‌بیشتر باشد، قادر به ممانعت بیشتر در برابر نفوذ و یا خروج ضدیخ می‌باشد. در بسیاری از نتایج به دست آمده از محققین، این فرضیات بیشتر تأیید می‌شود. به عنوان مثال Gosden^(۱۹) در سال ۱۹۹۴ و Carroll^(۲۰) در سال ۱۹۹۰ نشان دادند که ۸۰ درصد از فولیکول‌های بدبو و ۷۸ درصد از فولیکول‌های اولیه، پس از انجاماد و ذوب سالم مانندند. این در حالی است که گزارشاتی وجود دارد که پس از انجاماد و

هورمونها شرایط تکوین را بهتر نمایند ولی نتایج متفاوتی تا به حال بدبست آمده است^(۲۹,۳۰,۳۱). در تحقیقی که توسط Weissman و همکارانش انجام گرفت، بعد از پیوند زیرجلدی قشر تخدمان انسان به موش NODSCID، پتانسیل رشد فولیکول‌های بدبوی حفظ شده و بعد از تحریک گنادوتروپین‌ها توانایی رشد و تشکیل فولیکول‌های آنترال در آنها مشاهده شد^(۴۰).

Oktay در گزارش سال ۲۰۰۰ خود نشان داد که با بکارگیری FSH در مورد موشهایی که تخدمان منجمد نشده به آنها پیوند شده بود رشد فولیکولها تا مرحله آنترال القا شد ولی در صورت عدم استعمال FSH فولیکولها تا مرحله پری آنترال بیشتر رشد نکردند^(۲۹). Gook نشان داد که اگر ۳۶ هفته پس از پیوند تخدمان منجمد شده به زیر کپسول کلیه موش دارای نقص ایمنی که هر دو تخدمانش خارج شده HCG تزریق شود، هیچ اختلافی در رشد فولیکولی یا نمایی بافتی بین تخدمان‌های تازه پیوند شده پس از انجماد یا کنترلی که گنادوتروپین دریافت کرده بود رؤیت نشد^(۳۱).

این در حالی است که Salehnia در گزارش خود نشان داد که با تزریق روزانه هورمون HMG به موشهایی که پیوند تخدمان منجمد شده داشتند نمای کلی بافت پس از گذشت یک یا دو سیکل، مشابه با گروه انجمادی و پیوندی بود که هیچ هورمونی دریافت نکرده بود به عبارتی HMG تأثیر مناسب بر تکوین فولیکولهای ثانویه نداشت^(۳۷).

در گزارشات قبلی رشد فولیکول‌های نرم‌آل و تخمک‌گذاری در پیوند هتروتوپیک بافت تخدمان منجمد و ذوب شده اعلام شد^(۳۸)، ولی در تحقیقی که توسط Harlow^(۳۴) در سال ۱۹۸۸ انجام گرفت به نظر رسید که فولیکول‌ها قادر نیستند به اندازه طبیعی خود قبل از تخمک‌گذاری برسند و این ممکن است بر اثر فشار فیزیکی تحمل شده به وسیله کپسول کلیه یا نقص عروقی در محل پیوند و یا عدم دریافت کامل و مناسب گنادوتروپین‌های محرك باشد. بنابراین فقدان گنادوتروپین‌ها می‌تواند باعث آترزی در فولیکول‌های پیش از تخمک‌گذاری شده باشد. Wang در مطالعه سال ۲۰۰۲ خود نشان داد که

Gosden و همکارانش^(۱۰) نیز در گزارش سال ۱۹۹۴ خود اعلام کردند که پس از انجماد بافت تخدمان گوسفند تعداد فولیکول‌های اولیه در مقایسه با گروه شاهد کاهش معنی‌داری داشت. این در حالی است که Sztein پس از پیوند ارتوتوپیک بافت تخدمان منجمد شده گونه‌های موش و گوسفند تولد نوزادان آنها را گزارش داده است اما بهر حال تعداد بچه‌های حاصله بسیار کم بوده است و حتی پس از گذشت مدت طولانی، قدرت باروری میزبان پیوند کاهش یافته است^(۳۲).

Van Den Broecke با انجماد بافت تخدمان انسان و پیوند آن به بدن موش دارای نقص ایمنی و با تزریق روزانه FSH مشخص کرد که در صد شکل گیری فولیکول‌های آنترال بسیار کم اتفاق می‌افتد اما وقوع فولیکول‌های اولیه و ثانویه در گروههای تحریک شده بیشتر است^(۳۳). نتایج حاصله از تحقیق Salehnia نشان داده است که پس از پیوند اتوگرافت تخدمان‌های بالغ منجمد شده موش با ضد یخ اتیلن گلیکول (۴۰٪) گرچه اکثریت فولیکول‌های بزرگ (پره آنترال، آنترال) چند روز پس از گذشت پیوند تحلیل رفته ولی در مجموع از تعداد فولیکول‌ها کاسته شد ولی فولیکول‌های بدبوی و اولیه سالم و طبیعی که دارای اووسیت در مرحله ژرمنیال و زیکول بودند قابل مشاهده بودند^(۳۴).

شاید یکی از اصلی‌ترین علل تحلیل فولیکول‌ها پس از پیوند، ایسکمی بافت و عدم خون رسانی مناسب آن باشد چراکه پس از پیوند، تشکیل مجدد عروق خونی (Revascularisation) و ارتباطات عروق خونی از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد و سعی می‌شود بافت را به محل پرخون‌تری مثل زیر کپسول کلیه منتقل نمایند. علاوه بر این فاکتورهای دیگری مثل سن دهنده‌ی بافت تخدمان، مقدار بافت تخدمان و حتی گونه‌ی جانور دهنده و میزبان نیز می‌تواند تأثیر بسزایی در موفقیت پیوند داشته باشد.^(۱۱)

با توجه به اینکه فولیکول‌های ثانویه جهت تکوین خود نیاز به تحریک هورمون FSH دارند و گیرنده‌ی مربوط به این هورمون را طی مراحل رشدی به میزان مناسب کسب می‌کنند یا به عبارتی تکوین این فولیکول‌ها وابسته به هورمون است^(۳۵)، بسیاری از محققین سعی کرده‌اند با افزودن اگزوژنوس این

تخدمان جنین انسان به روش انجماد فرق سریع و با بکارگیری ضدیخ دی متیل سولفوکسید با غلظت‌های ۲ و ۴ مول منجمد شد و در مراحل بعدی میزان رشد و بلوغ فولیکول‌های آن مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه ثابت شد که می‌توان بافت تخدمان جنین را در محیط کشت و به مدت کمتر از ۶۵ روز نگهداری کرد و در حضور هورمون LH قادر به رشد و بلوغ است، همچنین نشان داد که انجماد و ذوب فوق سریع نمی‌تواند اثر مهمی بر روی ساختار و عملکرد بافت تخدمان داشته باشد^(۱۳).

- همکارانش در سال ۱۹۹۶، بر روی انجماد قطعاتی از قشر تخدمان ۱۹ زن با سنین ۱۹-۴۴ سال تحقیقی انجام دادند. آنها بافت تخدمان را با بکارگیری دو ضدیخ، انجماد آهسته نمودند. ۵ تا ۲۴ هفته پس از انجماد، بافت‌ها را ذوب نموده و از نظر مرفوولژی مورد بررسی قرار داده و نتیجه گرفتند که انجماد آهسته بافت تخدمان انسان با استفاده از دو ضدیخ دی متیل سولفوکسید و پروپاندیول روش مؤثری برای حفظ فولیکول‌ها است^(۲۲).

- در سال ۱۹۹۷ تحقیق دیگری توسط همین محقق و همکارانش جهت بهبود بخشیدن به روش نگهداری فولیکول‌های بدبوی و اولیه در تخدمان‌های منجمد شده انسانی و نمونه‌های منجمد نشده در محیط کشت به مدت طولانی انجام گرفت. نتایج بدست آمده حاکی از آن بود که دو سوم از فولیکول‌های بافت تخدمان منجمد شده، بعد از گذشت ۱۰ الی ۱۵ روز، هنوز قدرت حیاتی خود را در محیط کشت حفظ کرده بودند بنابراین کشت فولیکول‌های بدبوی و اولیه انسان در محیط کشت ممکن بوده و فولیکول‌ها در بافت منجمد شده قدرت حیاتی خود را حفظ می‌کنند^(۲۳).

- در سال ۱۹۹۶ توسط Newton و همکارانش تحقیقی بر روی نگهداری و سپس پیوند بافت تخدمان انسان در درجه حرارت پایین انجام گرفت. تخدمان‌ها با استفاده از روش انجماد آهسته و بکارگیری ضدیخ‌های دی متیل سولفوکسید، اتیلن گلیکول، گلیسرول و پروپیلن گلیکول منجمد و ذوب شده و پس از پیوند نتایج بدست آمده حاکی از آن بود که فراوانی فولیکول‌ها با درجه تکاملی بیشتر، زیاد نبوده در حالیکه فولیکول‌های بدبوی با

بکارگیری HMG قبل از پیوند بافت تخدمان منجمد شده موش در صد زنده ماندن و رشد فولیکول‌ها را بهبود می‌بخشد^(۴۱).

همچنین استفاده از آنتی اکسیدانها مثل آلفا-توكوفیرول جهت بقای فولیکول‌ها مطرح شده است^(۲۵).

۲- کشت فولیکول‌های ایزووله شده: می‌توان فولیکول‌ها را در vitro و در محیط‌های اختصاصی با توجه به اندازه فولیکول‌ها و نیز گونه مورد مطالعه کشت داد. در محیط کشت ترکیباتی مثل FSH, LH, ILGF, EGF, GM-CSF شده است^(۲۶,۴۹,۴۶).

اساس تجربیات برای بلوغ تخمکهای انسان در vitro از ۶۵ سال پیش پایه گذاری شد. در تحقیقات انجام شده بر روی حیوانات ثابت شد که تخمکهای خرگوش در مرحله ژرمنال وزیکول قادرند در vitro رشد کرده و بالغ شوند^(۴۳). همچنین رشد فولیکول‌های بدبوی موش در vitro به طور موفق انجام گرفت که منجر به تولد موجود زنده شد^(۴۷). با کشت فولیکول‌های پری آنترال جدا شده گاو در نمونه‌های منجمد و غیر منجمد شده به مدت بیشتر از ۴ هفته نتایج خوبی به دست آمد به طوری که حفره‌ی آنترال شکل گرفته و تخمک رشد کرده و فعالیت آنزیم آروماتاز استروژنیک تقریباً در ۲۰ درصد از این فولیکول‌ها دیده شد^(۴۸). تأثیرات متقابل فیزیکی و متابولیکی سلول‌های گرانولوزا و تخمک باید در محیط کشت حفظ شود تا فولیکول‌هایی که فاقد عروق خونی هستند، به خوبی قادر به رشد باشند، لذا باید از مهاجرت سلول‌های گرانولوزا و دور شدن آنها از تخمک جلوگیری کرد. تخمکهای نابالغ بدون حضور سلول‌های گرانولوزا فقط برای چند روز در محیط کشت، پتانسیل رشد خود را حفظ کرده و در حضور مواد غذایی قادر به رشد می‌باشند، در نتیجه وابستگی متقابل تخمک و سلول‌های گرانولوزا برای حفظ رشد نرم‌مال در بلوغ تخمک‌ها حائز اهمیت است^(۴۹).

مطالعات انجام شده در ارتباط انجماد تخدمان

انجماد بافت تخدمان انسان

- در سال ۱۹۹۵، تحقیقی بر روی انجماد بافت تخدمان انسان توسط Zhang و همکارانش انجام شد. در این تحقیق، بافت

دی متیل سولفوکسید مورد بررسی قرار گرفت. در دمای 37°C پروپیلن گلیکول و گلیسرول در مقایسه با اتیلن گلیکول و یا دی متیل سولفوکسید، آهسته تر به داخل بافت نفوذ می کنند، در صورتی که در دمای بیشتر از 37°C ، تمام چهار ضدیخ نام برده شده، سریع به بافت نفوذ می کنند. نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد که بهترین روش انجماد بافت تخدمان، آب گیری آن به مدت ۳۰ دقیقه با محلول ۱/۵ مول اتیلن گلیکول یا ۱/۵ مول دی متیل سولفوکسید است. همچنین گزارش شد که افروزن مقادیر کمی از ساکارز به محیط انجمادی، جهت حفاظت از صدمات احتمالی ناشی از انجماد تأثیر مهمی نخواهد داشت^(۵۰).

- در سال ۱۹۹۸ توسط Donnez و همکارانش تحقیقی مبنی بر انجماد بافت تخدمان در زنانی که تحت شیمی درمانی یا رادیودرمانی قرار می گیرند انجام گرفت. در این تحقیق به تعداد زیاد فولیکول های بدبوی در تخدمان اشاره شد که هنوز وارد مرحله متافاز دوم از تقسیم میوز نشده اند (به علت حساسیت دوک تقسیم نسبت به انجماد) بنابراین، کمتر تحت تأثیرات مخرب انجماد قرار می گیرند و در این رابطه نتایج رضایت آمیزی حاصل شد. همچنین در این تحقیق به اهمیت سن بیمار اشاره می شود به طوری که در افرادی با سن بیشتر از ۳۸ سال، شанс موفقیت کمتر می باشد^(۵۱).

- در سال ۱۹۹۹ تحقیقی توسط Rutherford و همکارانش بر روی انجماد آهسته بافت تخدمان انسان انجام شد. بافت قشری تخدمان در زنان جوان دارای تعداد زیادی فولیکول های بدبوی می باشد که این بافت پس از پیوند به بدنبال میوزیان می تواند باروری نرمائی را باعث شود. قطعاتی به ابعاد ۴ mm در طی بیوپسی از قشر تخدمان زنانی با سن تقریبی ۳۰ سال تهیه شد که هر بیوپسی تقریباً شامل ۱۰ تا ۳۰۰ عدد فولیکول در مراحل مختلف از رشد می باشد. تعدادی از این فولیکول ها در طی انجماد و ذوب و پیوند از بین می روند که تقریباً یک سوم فولیکول ها در روند پیوند هترو توپیک حفاظت شدند. نتایج بدست آمده حاکی از موفقیت این روش جهت حفظ قابلیت نگهداری و باروری نرمائ خصوصاً در زنان جوانتر می باشد^(۵۲).

تخمک نرمائ در سرتاسر استروم دیده شدند. تخدمان های منجمد شده با ضدیخ های دی متیل سولفوکسید، اتیلن گلیکول و پروپیلن گلیکول در مقایسه با گروه هایی که از ضدیخ گلیسرول استفاده شده بود، حاوی تعداد بیشتری فولیکول بودند. بعد از پیوند ایزو گرافت تخدمان های منجمد شده به حیوانات میزبان، فولیکول ها رشد و باروری خود را از سر گرفتند^(۵۳).

- در سال ۱۹۹۶ توسط Bahadur و همکارانش گزارشی در رابطه با انجماد آهسته بافت تخدمان برای استفاده در بیمارانی که تحت درمان شیمیوتراپی یا رادیوتراپی قرار می گیرند به چاپ رسید و به کاربردهای کلینیکی بافت تخدمان منجمد شده اشاره شد^(۵۴).

- در سال ۱۹۹۷ Wood و همکارانش، بافت تخدمان منجمد شده انسان را به زیر کپسول کلیه موش با ضعف اینتی پیوند کرده و به دنبال آن رشد فولیکول های نرمائ را در موش مشاهده کردند. پس از گذشت یک ماه از پیوند قطعه کوچک بافت تخدمان منجمد و ذوب شده انسان به موش، بافت شامل فولیکول های متعددی بوده که در مراحل مختلف رشد فولیکولی قرار داشتند. افزایش قطر فولیکول ها از ۳۷ mm با چند سلول گرانولوزا تا ۸۵mm، با یک یا دو لایه کامل از سلول های گرانولوزا مشاهده شد^(۵۵).

- در سال ۱۹۹۷ تحقیقی توسط Oktay و همکارانش بر روی ویژگی های فولیکول بدبوی در تخدمان های منجمد شده و منجمد نشده انسان انجام گرفت. با مطالعات انجام شده توسط میکروسکوپ الکترونی مشخص شد که انجماد، تأثیر منفی بر فراساختار سلول ها نداشته است و فولیکول های بدبوی می توانند با درجات بالایی از قدرت باروری از بافت تخدمان منجمد شده انسان جدا شوند^(۵۶). در همین سال Nugent و همکارانش، ضمن تحقیقی ثابت کردند که سلول های جنسی را می توان به صورت منجمد در بافت تخدمان نگهداری کرد به گونه ای که پس از پیوند، قدرت باروری خود را حفظ کنند^(۵۷).

- در سال ۱۹۹۸، تحقیقی توسط Newton و همکارانش در رابطه با نفوذ عوامل ضدیخ مختلف به بافت تخدمان انسان، طی فرآیند انجماد آهسته صورت گرفت. در این تحقیق میزان نفوذ و تأثیر غلظت ضدیخ های پروپیلن گلیکول، گلیسرول، اتیلن گلیکول و

- در سال ۲۰۰۰، تحقیقی توسط Picton و همکارانش بر روی رشد فولیکول‌های بدبوی موجود در تخدمان‌های منجمد و کشت شده در محیط کشت انجام گرفت. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که رشد فولیکول‌های بدبوی تامرحله فولیکول گراف به خوبی انجام پذیر است^(۱۲).

در تحقیقی که توسط Nisolle در سال ۲۰۰۰ انجام گرفت، بیوپسی از تخدمان‌های طبیعی انسان به وسیله TEM و SEM بررسی شد که در نتیجه فولیکول‌هایی با قطر کوچک مشاهده شده و فولیکول‌های بدبوی، اولیه و ثانویه خصوصیات طبیعی خود را نشان می‌دادند. معمولاً ساختمان تخمک و سلول‌های فولیکولی به خوبی حفظ شده، اگرچه در بعضی موارد، مراحل اولیه دژنره شدن فولیکول‌ها، شامل واکوئله شدن تخمک مشاهده می‌شد. در بیوپسی تخدمان‌های منجمد - ذوب شده انسان، فولیکول‌ها مراحل رشدی مشابه با بافت منجمد نشده از خود نشان داده و در بعضی موارد به نظر می‌رسید که آنها دژنره شده باشند و واکوئله‌های زیادی هم در تخمک و هم در اجزای سلول‌های فولیکولر دیده می‌شد، اگرچه در موارد دیگر فولیکول‌ها به خوبی ساختمانهای نرم‌الی را از خود نشان دادند^(۲۸,۵۸).

در سال ۲۰۰۱ گزارشاتی توسط Oktay و همکارانش منتشر شد. آنان نشان دادند که پس از پیوند تخدمان منجمد شده در پریتونوم و در جایگاه تخدمان، عملکرد تخدمان می‌تواند حفظ شود و بعد از گذشت ۴ ماه در پاسخ به تحریکات هورمونی با HMG بیماران تخمک گذاری کردن^(۵۹). Kim و همکارانش نشان دادند که خطر اصلی پیوند در افراد مبتلا به سرطان، انتقال سلولهای بدخیم است و حفظ پیوند از خطرات ایسکمی و انتشار دوباره مواد غذایی از اهمیت خاصی برخوردار است^(۲۷,۶۰).

تخدمان موش و رت

انجماد بافت تخدمان برای اولین بار در دهه ۱۹۵۰ توسط Deansely و همکارانش مطرح شد. پس از پیوند تخدمان جنینی منجمد شده به موش، فولیکول‌ها در تمامی مراحل رشد مشاهده شدند^(۸).

- در سال ۲۰۰۰ توسط Gosden تحقیقی بر روی انجماد و پیوند بافت تخدمان انسان با روش انجماد آهسته و بابکارگیری محلولهای ضدیغ دی متیل سولفوکسید، اتیلن گلیکول، پروپیلن گلیکول و گلیسرول انجام گرفت. قطعاتی ازیافت منجمد شده در زیر کپسول کلیه، در موشهایی که سیستم ایمنی تضعیف شده داشتند، پیوند شد. سه هفته بعداز پیوند تعداد زیادی از فولیکول‌ها زنده بودند. سپس به زنان داوطلب، قطعات کوچکی از بافت تخدمان به قسمت قدامی تخدمان اوتو گرافت شد. پس از ۳ الی ۴ ماه، فولیکول‌ها در مراحل مختلف رشد دیده شدند، اما جمعیت آنها حدوداً به یک چهارم اولیه کاهش یافته بود. در تکرار آزمایش با پیوند گزنو گرافت در انسان یا ایزو گرافت به جوندگان نیز نتایج خوبی بدست آمد^(۱۱).

- در سال ۲۰۰۰ توسط Nisolle تحقیقی بر روی اولتراسترکچر و هستیولوژی پیوند تخدمان‌های منجمد و ذوب شده و تخدمان‌های منجمد نشده انسان به روش گزنو گرافت صورت گرفت. در این تحقیق از دی متیل سولفوکسید ۱۰ درصد و متند انجماد آهسته استفاده شد. پس از پیوند بافت منجمد و ذوب شده، در مقایسه با بافت منجمد نشده پدیده فیروز بافتی بیشتر مشاهده شد. ۲۴ روز بعد از پیوند جمعیت فولیکولی مشابهی در بافت تخدمان منجمد و ذوب شده در مقایسه با بافت منجمد نشده دیده شد. همچنین ویژگیهای اولتراسترکچر دو گروه مشابه بود. در بعضی موارد، فولیکول‌هایی با ظاهر دژنره شده، مشاهده شد. پیوند گزنو گرافت تخدمان به موشهایی با ضعف ایمنی می‌تواند مدل مفیدی برای بررسی قدرت حیاتی و رشد فولیکول‌ها باشد. در این مطالعه مشخص شد که تعداد فولیکول‌ها در بافت منجمد شده نسبت به بافت منجمد نشده کمتر بود. نتایج نشان داد که انجماد به تنها یی در کاهش فولیکول‌ها م مؤثر نمی‌باشد و نحوه خون رسانی پیوند می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد. با وجود این حتی اگر کاهشی در تعداد فولیکول‌ها مشاهده شود، فولیکول‌های باقیمانده فنوتیپ طبیعی را از خود نشان می‌دهند. در این تحقیق رشد فولیکول‌های بدبوی تا مرحله آنترال در بافت تخدمان انسانی که به بدن موش با سیستم ایمنی تضعیف شده پیوند گزنو گرافت شده بود، گزارش شد^(۲۸).

آهسته انجام شد. بیش از ۴۹٪ فولیکول‌های اولیه در طی انجماد حفظ شدند. هیچ اختلاف معنی‌داری در پیوندهای تخدمان‌های منجمد نشده (۹۲٪) و منجمد شده (۹۰٪) از نظر میزان زنده ماندن فولیکول‌ها مشاهده نشد.^(۳۱)

در سال ۱۹۹۷ توسط Gunasena و همکارانش، تحقیقی بر روی انتقال آلوژنیک و گرنوژنیک بافت منجمد شده تخدمان موش فاقد تیموس (Athymic) انجام شد. موقیت در پیوند گرنوژنیک به موش با ضعف اینمی، نشانگر حفظ قدرت باروری بافت تخدمان منجمد شده می‌باشد، همچنین کارایی بافت تخدمان منجمد شده برای مدت بیشتر از ۴ ماه به سیله بررسی سیتولوزی واژن مشخص شد. در این تحقیق اولین گزارش از تولد منتج از بافت تخدمان منجمد شده و پیوند آلوژنیک آن به موش ارایه شد. حدوداً ۱۰ روز بعد از پیوند سیکل اوسترووس از سرگرفته شد. در مطالعات قبلی نیز پیوند آلوژنیک بافت تخدمان منجمد شده به نژادهای دیگر موش اعلام شده بود و حتی در بعضی از موارد حاملگی گزارش شده است.^(۳۰)

در تحقیق دیگری با پیوند سینئنیک (Syngeneic) تخدمان به بورسای تخدمانی در میزانهایی که قبل از تخدمان هایشان برداشته شده بود، تخمک گذاری بالای دیده شده و روند تولید جنین بهبود یافته بود.^(۶۴)

در سال ۲۰۰۰ تحقیقی توسط Shaw و همکارانش بر روی عملکرد دراز مدت پیوندهای تخدمان منجمد شده در موش انجام گرفت. در تمام میزانهایی که پیوند تخدمان جنینی منجمد نشده یا منجمد شده دریافت کرده بودند، فعالیت اوسترووس مشاهده شد بعد از گذشت ۵۲ هفته، از تعداد ۷ میزان که پیوند تازه دریافت کرده بودند، تنها در ۳ مورد از آنها قدرت باروری مشاهده شد که در مقایسه با گروه پیوند تخدمان منجمد شده یک مورد کمتر بود. تمام نوزادان، زنده و با ظاهری نرمال بودند. نتایج این تحقیق نشان داد که پیوند تخدمان‌های منجمد شده به میزانهایی که قبل از تخدمان خارج شده، امکان پذیر می‌باشد به طوری که تخدمان در پایان یکسال پس از پیوند هنوز حاوی فولیکول‌هایی است که قادر به رشد و تولید تخمک می‌باشند.^(۵)

در سال ۱۹۶۰ Parrot اولین گزارش در خصوص تولد نوزاد موش حاصل از پیوند بافت تخدمان منجمد شده را منتشر کرد. در این تحقیق از گلیسرول به عنوان ضدیخ در روش انجماد آهسته استفاده شد که فقط ۰.۲۰٪ از جمعیت فولیکول‌ها پس از پیوند اورتوتوپیک باقی مانده و بارور شدند.^(۹)

در سال ۱۹۷۶ توسط Chihal و همکارانش تحقیقی روی تأثیر انجماد آهسته تخدمان بر روی قدرت تخمک گذاری و تولید هورمونهای استروئید در پیوند اتوگرافت تخدمان رت انجام شد. تخدمان منجمد-ذوب شده به طریقه‌ی زیر جلدی پیوند شد. در مقایسه با پیوند تخدمان منجمد نشده (کنترل)، اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.^(۱۱)

در سال ۱۹۹۶ Cox و همکارانش، انتقال بافت تخدمان منجمد شده جنینی را به گیرندهای موش بالغ موربررسی قرار دادند. تخدمان‌های جنین ۱۶ روزه‌ی موش به روش انجماد آهسته و با کمک ۱/۵ مول ضدیخ دی متیل سولفوکسید منجمد شدند. ۴ هفته بعد از پیوند تخدمان‌ها به محلهای هتروتوپیک و ۶ هفته بعد از پیوند به محلهای اورتوتوپیک، رشد فولیکول‌ها و جسم زرد قابل مشاهده بود. در پیوند اورتوتوپیک به میزان ۳۳٪ حاملگی مشاهده شد. در روش ذوب سریع ۸۶٪ و در ذوب آهسته‌ی تخدمان‌ها ۲۵٪ پس از پیوند، باروری مشاهده شد. آنان چنین نتیجه گرفتند که پیوند بافت تخدمان جنینی منجمد شده به میزان بالغ، موقیت آمیز بوده و باعث باروری آنها می‌شود.^(۶۲)

در سال ۱۹۹۶، تحقیقی توسط Shaw و همکارانش بر روی پیوند بافت تخدمان منجمد شده فرد دارنده‌ی لنفوما به موش انجام شد. آنان از روش انجماد آهسته و ضدیخ‌های دی متیل سولفوکسید، پروپاندیول، اتیلن گلیکول و گلیسرول استفاده کردند. در این تحقیق نتیجه گیری شد که بیماری قادر است از طریق پیوند به میزان منتقل شود، زیرا پس از گذشت تقریباً ۴۳ روز، منجر به مرگ میزان شد.^(۶۳)

در سال ۱۹۹۷، تحقیقی توسط Candy و همکارانش، در رابطه با اثرات غلظت ۱/۵ مول ضدیخ‌های دی متیل سولفوکسید، ۱۰ پروپاندیول، اتاندیول و گلیسرول بر روی حفظ فولیکول‌ها در تخدمان‌های منجمد شده موش ۱۰ روزه، به روش انجماد

۲۸-۵۰ درصد مشاهده کردند.^(۷۱)

انجماد بافت تخدمان گوسفند

- در سال ۱۹۹۴ محققی بنام Gosden، گزارش موفقیت‌آمیزی از انتقال اтолو گوس بافت تخدمان منجمد شده گوسفند به روش انجماد آهسته که سبب بهبود سیکل اوستروس و تولد نوزادان زنده شد را منتشر کرد.^(۱۰)

- در سال ۱۹۹۹، تحقیقی توسط Salle و همکارانش بر روی ترشح استروئیدهای تخدمان و برسیهای هیستولوژیکی بعد از انجماد و ذوب و پیوند اتوگرافت در تخدمان گوسفند با استفاده از غلظت ۱۰٪ ضدیخ دی متیل سولفوكسید، طی انجماد آهسته انجام شد. تخدمان‌های منجمد-ذوب شده حاوی فولیکول‌های متعددی در مراحل مختلف بدوى، اولیه، ثانویه و آنترال بودند.^(۲۶) نتایج بدست آمده تأییدی بر کار Gosden بود و رشد مجدد فولیکول‌ها را به اثبات رسانید.^(۱۰)

- در سال ۱۹۹۹ تحقیقی توسط Baird بر روی عملکرد درازمدت تخدمان منجمد شده گوسفند در طی پیوند اتوگرافت به عمل آمد. بعد از گذشت ۲۲ ماه از پیوند بافت منجمد شده و یا اتوپسی به عمل آمده، مشخص شد که تمام تخدمان‌های پیوند شده به بدن گوسفند، دارای فولیکول‌های آنترال بزرگ و یا کیست بودند اما تعداد فولیکول بدوى آن‌ها کم بود (تقرباً ۲۸٪)، نتایج بدست آمده ثابت می‌کند که علی‌رغم کاهش مؤثر در تعداد کل فولیکول‌های بدوى عملکرد سیکلی تخدمان در گوسفند در پیوند اتوگرافت حفظ شده است.^(۷۲) بکارگیری انجماد شیشه‌ای با استفاده از ضدیخ اتیلن گلیکول و گلیسرول برای حفظ تخدمان گوسفند مطرح شده است.^(۷۳)

- Demirci و همکارانش در گزارش سال ۲۰۰۲ خود نشان دادند که پروسه انجماد و ذوب بر فرگمتاسیون DNA تخدمکهای موجود در فولیکول اولیه و بدوى تخدمان گوسفند تأثیر ندارد.^(۷۴)

- Al-aghbari و همکارانش در گزارش سال ۲۰۰۲ خود استفاده از انجماد شیشه‌ای با بکارگیری مخلوطی از اتیلن گلیکول ۳۵٪ را برای تخدمان گوسفند مطرح کردند و پس از کشت فولیکولهای ایزوله شده نشان دادند که تفاوت معنی داری بین گروه انجمادی

در سال ۲۰۰۰ توسط Candy و همکارانش تحقیقی در خصوص بررسی میزان باروری تخدمان‌های منجمد شده‌موس پس از پیوند اورتوپیک انجام دادند. در این روش تخدمان‌ها از موشهای ۱۰ روزه حاصل شد و بعد به طریق انجماد آهسته، منجمد و ذوب شدند. بعداً تخدمان‌ها به موشهایی که تخدمانشان خارج شده بود (تزاد B6CBF1) پیوند اورتوپیک شد و پس از جفت‌گیری تولد نوزادان بررسی شد. نتایج نشان داد که انجماد نمی‌تواند قدرت باروری دراز مدت تخدمان را تحت تأثیر قرار دهد و تخدمان‌های منجمد شده توانایی ذخیره سلول‌های ژرمینال یاتخمک را خواهند داشت.^(۶۵)

Sugimoto و همکارانش در گزارش سال ۲۰۰۰ خود نشان دادند که با انجماد تخدمان رات‌های نابالغ با استفاده از محلول VS1 و پیوند آن‌ها به زیر کپسول کلیه همان رات‌ها پس از گذشت ۸۴ روز، تعداد فولیکول‌های آنترال در تخدمان‌های منجمد و پیوند شده در مقایسه با تخدمان‌های تازه پیوند شده کمتر شده ولی با این حال فعالیت اندوکرین تخدمان‌های منجمد شده و پیوند شده مشابه با گروه کنترل بوده است.^(۶۶)

Kagabu و همکارانش در گزارش سال ۲۰۰۰ خود نیز با بکارگیری همان ضد یخ مقایسه‌ای را بین گونه‌های موش، هامستر، خرگوش، میمون و رات انجام داد.^(۶۷) او پس از انجماد و ذوب، تخدمان‌ها را به حفره‌ی رحمی رت‌های حامله کاذب منتقل ساخت تا میزان زنده ماندن را پس از گذشت ۷ روز بررسی کند. وی در یافته‌های خود نشان داد که روش انجماد شیشه‌ای می‌تواند روش خوبی از جهت حفظ مرفوولوژی فولیکول‌های تخدمان باشد و اثر توکسیک بر آنها ندارد.

- Salehnia و همکارانش تحقیقی در مورد انجماد شیشه‌ای تخدمان موش سوری با محلول انجمادی انجام دادند و نشان دادند که تعییرات مرفوولوژیک^(۶۸) و اولتراسنارکچری خاصی پس از انجماد و ذوب دیده نشد.^(۶۹,۷۰)

- Kim و همکارانش با انجماد تخدمان سه خانم و پیوند آنها در بدن موش با نقص سیستم ایمنی و تحریک آنها و با بکارگیری PMSG به مدت ۴ هفته و بعد از آن HCG میزان رشد فولیکولها را بین ۳۳-۱۰۰ درصد و تشکیل جسم زرد را بین

منجمد شد. در زمانهای ۰، ۱، ۴، ۲۴ یا ۴۸ ساعت از کشت بافت *In vitro*، تأثیرات انجماد یا در معرض قرار گرفتن با ضد یخ مورد بررسی قرار گرفت. تعداد فولیکول‌های اولیه و ثانویه درون بافت‌هایی که در معرض ضد یخ قرار گرفته بودند به طور چشمگیری پس از انجماد کاهش یافته بود، ۲۴ یا ۴۸ ساعت پس از کشت، درصدی از مورفولوژی نرمال بافت کاهش یافته بود. پس از گذشت زمانهای متفاوت در محیط کشت هیچ اختلاف معنی‌داری از نظر درصد نرمایلیتی در بافت کنترل و بافتی که فقط در معرض ضد یخ قرار گرفته بود، مشاهده نشد^(۷۶).

انجماد بافت تحمدان فیل

در سال ۱۹۹۸ تحقیقی توسط گروهی از محققین بر روی پیوند گردن گرافت بافت تحمدان منجمد شده فیل آفریقایی انجام شد. در بررسی هیستولوژیکی ثابت شد که فولیکول‌ها تا مرحله آنترال رشد خوبی نشان داده‌اند، اگرچه تخمکها ظاهر مرفولوژیکی مناسبی نداشتند یا فقط در بعضی موارد کمپلکس‌های شبه کومولوس مشاهده شد^(۶۱).

و غیر انجمادی از نظر بلوغ در محیط کشت وجود ندارد^(۷۵).

انجماد بافت تحمدان مارموست

در سال ۱۹۹۵ توسط Candy تحقیقی بر روی رشد فولیکولی در بافت تحمدان منجمد شده مارموست بعد از پیوند انجام گرفت. در این مطالعه قطعاتی از تحمدان با روش انجماد آهسته و بکارگیری غلظت ۱/۵ مول ضد یخ دی‌متیل سولفوکسید منجمد شد. نتایج به دست آمده بیانگر آن است که فولیکول‌ها در تمام مراحل فولیکوژنیس تا مرحله آنترال کوچک، در بافت منجمد شده حفظ شده و دیده شدن بافت‌های تحمدان منجمد شده و نشده به زیر کپسول کلیه موش با ضعف اینمی پیوند زده شدند. فعالیت استروروژنیک (شاخی شدن اپیتلیوم وازن) در گروههای پیوندی منجمد نشده (کنترل) مشاهده شد^(۱۸).

انجماد بافت تحمدان گوساله

در سال ۱۹۹۹ توسط Paynter و همکارانش تحقیقی بر روی انجماد بافت تحمدان گوساله انجام گرفت. در این تحقیق تحمدان به روش انجماد آهسته و با استفاده از ضد یخ دی‌متیل سولفوکسید

References

- 1-Aubard Y., Plver P., Cogni Y., Fermeaux V., Poulin N. and Driancourt M.A. *Orthotopic and heterotopic autografts of frozen-thawed ovarian cortex in sheep*. Hum. Reprod. 1999, 8: 2149-2154.
- 2- Brison D.R., *Fertility preservation in cancer patients*. Hum. Fertil, 2002, 5(3): 99-101.
- 3- Lee D., Ouhibi N, Battaglia D. *Cryopreservation of ovarian tissue: Banking reproductive potential for the future*. Curr. Womens Health Rep, 2001, 1(2): 152-6.
- 4- Shaw J.M., Trounson A.D. *Ovarian tissue transplantation and cryopreservation. Application to maintenance and recovery of transgenic and inbred mouse lines*. Methods Mol. Biol, 2002, 180: 229-51.
- 5- Shaw I.M., Cox S.L., Trounson A.O. and JenkinG. *Evaluation of the long-term function of cryopreserved ovarian grafts in the mouse, implications for human applications*. Molecular and Cellular Endocrinology, 2000, 161:103-110.

- 6- Gosden R.G. **Gonadal tissue cryopreservation and transplantation.** Reprod. Biomed. Online. 2002, 4(1): 64-67,
- 7- Out H.J., Mannaerts B.M., Driessens S.G. and Coelingh H.J. **A prospective, randomised, assessor-blind, multicenter study comparing recombinant and urinary follicle stimulating hormone in vitro fertilisation.** Hum.Reprod., 1995, 10: 2534-2540.
- 8- Deanesly R. **Immature rat ovaries grafted after freezing and thawing.** J. Endocrinol. 1954, 11: 197-200.
- 9- Parrott D.M.V. **The fertility of mice with orthotopic ovarian grafts derived from frozen tissue.** J. Reprod. Fertil 1960, 1: 230-241.
- 10- Gosden R.G., Baird D.T., Wade J.C. and Webb R: **Restoration of fertility to oophorectomized sheep by ovarian autografts stored at -196°C.** Hum. Reprod., 1994, 9: 597-603.
- 11- Gosden R.G. **Low temperature storage and grafting of human ovarian tissue.** Molecular and Cellular Endocrinology, 2000, 163: 125-126-9.
- 12- Picton H.M. and Gosden R.G. **In vitro growth of human primordial follicles from frozen-banked ovarian tissue.** Molecular and Cellular Endocrinology, 2000, 166: 27-35.
- 13- Zhang J. and Dlmattina M. **Extracorporeal development and ultrarapid freezing of human fetal ovary.** J. Assist. Reprod. Genet, 1995, 912: 361-368.
- 14- Whittingham D.G., Lebio S.P. and Mazur P. **Survival of mouse embryos frozen to -196 °C and 269°C.** Science, 1972, 178: 411.
- 15- Wininger J.D., Kort H.I. **Cryopreservation of immature and mature human oocytes.** Semin. Reprod. Med. 2002, 20(1): 45-49.
- 16- Rall W.F. and Fahy G.M. **Ice-free cryopreservation of mouse embryos at -196°C by vitrification.** Nature, 1985, 314: 573-575.
- 17-Isachenko V., Isachenko E., Rahimi G., Krivokharchenk A., Alabart J.L., Naworth F. **Cryopreservation of human ovarian tissue by direct plunging into liquid nitrogen negative effect of disacharides in vitrification solution.** Cryo Letters, 2002; 23(5): 333-44.
- 18- Paynter S., Cooper A., Fuller B. and Show R. **Cryopreservation of bovine ovarian tissue: Structural normality of follicles after thawing and culture in vitro.** Cryobiology, 1999, 38: 301-309.
- 19- Gosden R., Boulton M., Grant K. and Webb R. **Follicular development from ovarian xenografts in SCID mice.** J. Reprod. Fertil., 1994, 104: 619-623.
- 20- Carroll J., Whittingham D., Wood M., Telfer E. and Gosden R. **Extraovarian production of mature viable mouse oocytes from frozen primary follicles.** Journal Reproduction Fertility, 1990, 90: 321-327.
- 21-Candy C.J., Wood M. and Whittingham D. **Follicular development in cryopreserved marmoset ovarian tissue after transplantation.** Medical Research Council Experimental Embryology and Teratology Unit. 1995: 2334-2338.
- 22- Hovatta O., Silye R., Krausz T. and Winston R. **Cryopreservation of human ovarian tissue using dimethylsulphoxide and propanediol-**

- sucrose as cryoprotectants.** Human Reproduction, 1996, 11: 1268-1272.
- 23- Hovatta O., Silye R., Abir R., Krausz T and Winston R. **Extracellular matrix improves survival of both stored and fresh human primordial and primary ovarian follicles in long-term culture.** Hum. Reprod., 1997, 12:1032-1036.
- 24- Harlow C., Show H., Hillier S. and Hodges J. **Factors influencing follicle-stimulating hormone-responsive steroidogenesis in marmoset granulosa cells: Effects of androgens and the stage of follicular maturity.** Endocrinology, 1988,122: 2780-2787.
- 25- Tsafiri A. and Braw R. **Experimental approaches to atresia in mammals.** In Clarke J.R., 1984, 6: 226-265.,
- 26-Salle B., Jacqueline L., Banu D. and Fabien V. **Restoration of ovarian steroid secretion and histologic assessment after freezing, thawing, and autograft of a hemi-ovary in sheep.** Fertility and Sterility, 1999, 72: 366-370.
- 27- Kim S.S., Battaglia E., Soules R. **The future of human ovarian cryopreservation and transplantation: Fertility and beyond.** Fertil. Steril. 2001, 75: 1049-1056.
- 28- Nisolle M., Roux F., Qu J.,Motta P. and Donnez J. **Histologic and ultrastructural evaluation of fresh and frozen-thawed human ovarian xenografts in nude mice.** Fertility and Sterility, 2000, 74: 122-129.
- 29- Oktay K., Karlikaya G., Aydin A. **Ovarian cryopreservation and transplantation: Basic aspects.** MCE, 2000, 169: 105-108.
- 30- Gunasena K., Lakey J., Villines P. and Critser E. **Allogeneic and xenogeneic transplantation of cryopreserved ovarian tissue to athymic mice.** Biology of Reproduction, 1997, 57: 226-231.
- 31- Candy C.J., Wood M. and Whittingham D. **Effect of cryoprotectants on the survival of follicles in frozen mouse ovaries.** J. Reprod. Fertil. , 1997, 110: 11-19.
- 32- Sztein J., Sweet H., Farley J. **Cryopreservation and orthotopic transplantation of mouse ovaries: New approach in gamete banking.** Biol. Reprod. 1998, 58: 1071-1074.
- 33- Van Den Broecke R., Liu J., Van Der Elst J., Dhont M. **Timing of FSH-stimulation and follicular development in cryopreserved human ovarian grafts.** Reprod Biomed Online, 2002, 4(1): 21-6.,
- 34- Salehnia M. **Autograft of vitrified mouse ovaries using ethylene glycol as cryoprotectant.** Exp. Anim, 2002, 5(5):509-512.
- 35- Patino R., Yoshizaki G., Thomas P., Kagawa H. **Gonadotropic control of ovarian follicle maturation: The two-stage concept and its mechanisms.** Comp. Biochem. Physiol. Part B, 2001: 129: 427-439.
- 36- Gook D.A., McCully B.A., Edgar D.H. and McBain J.C. **Development of antral follicles in human cryopreserved ovarian tissue following xenografting.** Hum. Reprod, 2001, 16: 417-422.
- 37- Salehnia M., Moazzeni S.M. **Human monoposal gonadotropin stimulation of follicles in grafted vitrified mouse ovaries.** Daneshvar (Farsi) 2002, 38: 25-32.

- 38-** O'shaughnessy P.J., Mc Lelland D. and McBride N.W. *Regulation of luteinizing hormone-receptor and follicle-stimulating hormone receptor messenger ribonucleic acid levels during development in the neonatal mouse ovary.* Biol. Reprod 1997, 57: 602-608.
- 39-** Newton H. and Lilingworth P. *In-vitro growth of murine pre-antral follicles after isolation from cryopreserved ovarian tissue.* Hum. Reprod, 2001, 16: 423-429.
- 40-** Weissman A., Gotlieb L., Colgan T., Jurisicova A. and Groonblan E. *Preliminary experience with subcutaneous human ovarian cortex transplantation in the NOD-SCID mouse.* Biol. Reprod., 1999, 60: 1462-1467.
- 41-** Wang H., Mooney S., Wen Y., Behr B., Polan M.L., *Follicle development in grafted mouse ovaries after cryopreservation and subcutaneous transplantation.* Am. J. Obstet. Gynecol, 2002, 187(2): 370-374.
- 42-** Dhali A. and Manik R.S. *Post- vitrification survival and in vitro maturation rate of buffalo oocytes: Ethylene glycol concentration and exposure time.* Animal Reproduction Science, 2000, 63: 159-165.
- 43-** Thibault J., Kopecný V., Dvorak M., Pilka L., Kurilo L.F. *Human non ovulatory cumulus oocyte complexes: Ultrastructural macromolecular synthesis and developmental potential.* Gamete Res. 1984, 9: 153-165.
- 44-** Smithz J.E., Corrindt R.G. *The earliest stages of folliculogenesis in vitro.* Reprod, 2002 123: 185-202.
- 45-** Trounson A., Anderiesz C., Jones G.M., Kausche A., Lolatgis N., Wood C. *Oocyte maturation.* Hum. Reprod. 1998, 13: 52-62.
- 46-** Depalo R., Loverro G., Selvaggi L. *In vitro maturation of primordial follicles after cryopreservation of human ovarian tissue: Problems remain.* Med. Pediatr. Oncol. 2002, 38(3): 153-7.
- 47-** Calarco P.G., Donahue R.P., Szollosi D. *Germlinal vesicle breakdown in the mouse oocyte.* J. Cell. Sci. 1972, 10: 369-385.
- 48-** Kruip T.A.M., Cran D.G., Beneden T.H., Dieleman S.J. *Structural changes in bovine oocytes during final maturation in vivo.* Gamete Res, 1983; 8: 29-47.
- 49-** Piction H.M. *Oocyte maturation in vitro.* Curr. Opin. Obstet. Gynecol. 2002, 14(3): 295-302.
- 50-** Newton H., Aubard Y., Rutherford A., Sharma V. and Gosden R. *Low temperature storage and grafting of human ovarian tissue.* Human Reproduction, 1996, 11: 1487-1491.
- 51-** Bahadur G., Steele S.J., *Ovarian tissue cryopreservation for patients.* Hum. Reprod., 1996, 11: 2215-2216.
- 52-** Wood C., Show J. and Trounson A. *Cryopreservation of ovarian tissue,* M.J.A. 1997: 166: 366-369.
- 53-** Oktay K., Nugent D., Newton H., Salha O., Chatterjee P. and Gosden R. *Isolation and characterization of primordial follicles from fresh and cryopreserved human ovarian tissue.* Fertil. Steril., 1997, 67: 481-486.

- 54-** Nugent D., Meirow D., Brook P., Aubard Y. and Gosden R. *Transplantation in reproductive medicine: Previous experience, present knowledge and future prospects.* Hum. Reprod., 1997, 3: 267-280.
- 55-** Newton H., Fisher J., Arnold J., Pegg D., Faddy M. and Gosden R. *Permeation of human ovarian tissue with cryoprotective agents in preparation for cryopreservation.* Hum. Reprod., 1998, 13: 376-380.
- 56-** Donnez J. and Bassil S. *Indications for cryopreservation of ovarian tissue.* Hum. Reprod., 1998, 4: 248-259.
- 57-** Rutherford A., Gosden R.G. *Ovarian tissue cryopreservation: A practical option?* Acta Paediatr., 1999, 433: 13-8.
- 58-** QU, Nisolle M., Dennez J. *Expression of transforming growth factor-alpha, epidermal growth factor, and epidermal growth factor receptorin follicles of human ovarian tissue beforeand after cryopreservation.* Fertil.Steril. 2000, 74(1): 113-21.
- 59-** Oktay K. Aydin B., Karlikaya G. *A technique for laparoscopic transplantation of frozen-banked ovarian tissue.* Fertil. Steril. 2001, 75: 1212-1216.
- 60-** Kim S.S., Soules M., Gosden R.G., Battaglia D. *The evidence of follicle maturation and subsequent ovulation in human ovarian tissue xenografted into sever combined immunodeficient (SCID) mice.* Fertil.Steril. 2000 47(suppl): 534.
- 61-** Chihal H.J., Stone S. and Peppler R. *The effect of frozen ovarian autografts on compensatory ovulation and steroid production in unilaterally ovariectomized rats.* Am. J.Anat.,1976,145:433-41.
- 62-** Cox S.L., Show J. and Jenkin G. *Transplantation of cryopreserved fetal ovarian tissue to adult recipients in mice.* J. Reprod. Fertil., 1996, 107: 315-22.
- 63-** Show M., Bowles J., Koopman P. and Wood E. *Fresh and cryopreserved ovarian tissue samples from donors with lymphoma transmit the cancer to graft recipients.* Hum. Reprod., 1996, 11: 1668-1673.
- 64-** Carroll J. and Gosden R.G. *Transplantation of frozen- thawed mouse primordial follicles.* Hum. Reprod., 1993, 8:1163-1167.
- 65-** Candy C.J., Wood M. and Whittingham D. *Restoration of a normal reproductive Lifespan after grafting of cryopreserved mouse ovaries.* Human Reproduction, 2000, 15: 1300-1304.
- 66-** Sugimoto M. Maeda S., Manabe N. and Miyamoto H. *Development of infantile rat ovaries autotransplanted after cryopreservation by vitrification.* Theriogenol. 2000, 15(53): 1093-10103.
- 67-** Kagabu S. and Umez M. *Transplantation of cryopreserved mouse, chinese hamster, rabbit, japanese monkey and rat ovaries into rat recipients.* Exp. Anim. 2000, 49: 17-21.
- 68-** Salehnia M., Moazzeni S.M. *Histological study of the effect of vitrification using ethylene glycol as cryoprotectant on the mouse ovarian tissue.* Middle East Fertil. Scoi. J, 2001: 6: 233-238.
- 69-** Salehnia M., Abasian. E., Rezazadeh M. *Ultrastructure of follicles after vitrification of mouse ovarian tissue.* Fertil. Steril. 2002, 78: 644-645.

- 70- *Ultrastructure of Primary follicles after vitrification of mouse ovary.* Med. J. Yaghted (Farsi) 2001; 3(9): 7-14.
- 71- Kim S.S., Soules M.R. Battaglia D.E. *Follicular development. Ovulation and corpus luteum formation incryopreserved human ovarian tissue after xenotransplantation.* Fertil. Steril. 2002; 78(1): 77-82.
- 72- Baird D., Webb R., Campbell B., Harkness L. and Gosden R. *Long-term ovarian function in sheep after ovariectomy and transplantation of autografts stored at -196°C.* Endocrinology, 1999,140: 462-471.
- 73- Leoni G.,Bogliob L.,Pintus D,ledda S., Naitana S. *Sheep embryos derived from FSH/ECG treatment havea lower in vitro viability after vitrification than those devived from FSH treatment.* Reprod. Nutr. Dev. 2001, 41(3):239-46.
- 74- Demirci B., Salle B., Frappart L., Franck M., Guerin 7.4., Lornage J. *Morphological alterations and DNA fragmentation in oocytes from primordial and primary folicles after freezing-thawing of ovarian cortex in sheep.* Fertil. Steril. 2002, 77(3): 595-600.
- 75- Al-aghabri A.M., Menino A.R. *Survival of oocytes recovered from vitrified sheep ovarian tissues.* Anim.Reprod. Sci, 2002.. 15; 71: 101-10.
- 76- Gunasena K., Lakey J., Villines P. and Critser J. *Antral follicles develop in xenografted cryopreserved african elephant ovarian tissue.* Anim. Reprod, 1998, 53: 265-275.